

Jónás Ödön.

K. Jónás Ödön, műegyetemi nyilvános rendes tanár, született Kassán 1851. decz. 10-ikén. Atyja néhai Jónás Alajos, egy alföldi román család ivadéka, Kassa városának főerdőmestere volt; atyja korai halálával árvaságra jutván, mostoha atyja kronburgi báró König József által örökbe fogadtatott és annak vezetése alatt végezte összes tanulmányait és pedig az elemi iskolát és algymnasiumot Kassán és Pesten, — folytatólagosan átlépven a reáliskolába, a középiskola felső osztályait

Jónás Ödön.

a budai kir. főreáliskolában. Egyetemi tanulmányait Budapesten a kir. Józsefműegyetemen végezte, a hol is 1872-ben mérnöki oklevelet nyert. Általános ismereteinek gyarapítása céljából 1875-ben beiratkozott a budapesti tud. egyetem jog- és államtudományi karába is, több semesteren át hallgatván egyes kiváló tanárok előadásait, de még ezzel sem elégedvén meg, 1877. letette a középiskolai tanképesítő vizsgálatot is, melynek alapján műegyetemi elfoglaltsága mellett öt éven

át tanította a budapesti VIII. ker. reáliskolában a mennyiségtant és ábrázolómértant. Technikai tanulmányainak befejezésével részben saját költségein, részben állami kiküldetésben, nagyobb tanulmányi utazásokat tett, mire 1872-ben a vallás és közoktatásügyi minister által műegyetemi assistenssé neveztetett ki. 1873-ban elvált a műegyetemtől és elfogadta a Tiszavidéki vasút által felajánlott segédmérnöki állomást, de még az évben visszahivatván a műegyetemre, mint segédtanár megbízott a leirógéptan és géprajz előadásával és az ezen hivatásban kilencz éven át kifejtett szorgalma és buzgalma elismerésül, épen a f. é. nyarán Ő felsége által nyilvános rendes tanárrá neveztetett ki. Mint szakember, a gépszerszerkesztés terén számos mű alkotásával dicsekedhetik, mint tanár és hirlapíró kiterjedt irodalmi működése van, megírta: »A bécsi világkiállítás gőzgépei,« — »A teherszállítás sod-

ronykötél pályákon,« — »Vizemelés centrifugál szivattyukkal,« — »A gőzkazánok megvizsgálása és időnkénti revisiója,« — »A pulsometer,« — »Önműködő vizlökő gép,« — czimű önálló tudományos értekezéseket, továbbá irt számos közérdekű technikai cikket a fővárosi napilapokba és 1881-ben Máramaros megye vissói kerületében megválasztatván országgyűlési képviselővé, tapintatos és alkalomszerű felszólalásai által a szabadelvű pártnak csakhamar kedvelt tagja lett, tagja a tanügyi bizottságnak; mint parlamenti szónok, különösen kitűnt a tiszaszabályozás-, a szabadalomügy, a vadásztörvény, a vadászadó- és a középiskolai törvények tárgyalásakor, mely felszólalások alkalmából többrendbeli indítványa egyhangulag elfogadtatott. Mint képviselő a mult tanév végével a vallás és közoktatásügyi minister kinevezésére mint érettségi-biztos részt vett a soproni, győri és pozsonyi reáliskolák érettségi vizsgálatain; továbbá tagja volt a közmunka és közlekedésügyi minister által 1883. évi január hó 8-ikára, — a gőzkazán-ügynek törvény által való szabályozása céljából, — összehívott enquête-nek és annak megbízásából szerkesztette a »Gőzkazánokról« szóló törvényjavaslatot és szabályrendeleteket, melyek az enquête által el is fogadtattak. Jeles szakképzettsége és nagy munkaereje mellett igen joviális, kedélyes ember, a mi őt már is közkedveltségüvé tette.

Kármán Lajos.

Kármán Lajos, született Bács-Bodroghmegyében Új-Verbászon, hol atyja Kármán Pál ref. lelkész, főesperes, Bács-Bogroghmegyének táblabírája s Kármán Józsefnek, az írónak unoka-testvére volt.

Kármán Lajos, okleveles köz- és váltó ügyvéd; a főváros legtekintélyesebb és legkeresettebb ügyvédeknek egyike volt. Első izben képviselővé történt megválasztása után azonban 1872. végével az ügyvédséggel föl hagyott s azt azóta nem gyakorolja. — Az új-verbászi kerületben Bács-Bodroghmegyében 1872. óta négy izben, és pedig kétszer egyhangulag lett országgyűlési képviselővé megválasztva. — A képviselőházban több év óta a közlekedésügyi bizottságnak, — a delegációnak s a Deák-siremlék országos bizottságának tagja — és rendszerint minden képviselőházi és bizottsági ülésen jelen szokott lenni.

Beszédeit, melyeken mindig meglátszott a gondos kidolgozás és a melyeket szónoki hévvel, parlamenti modorban adott elő, az egész képviselőház mindenkor osztatlan feszült figyelemmel és nagy érdeklődéssel szokta hallgatni.

Főleg néhány évvel ezelőtt, különféle fontos kérdésben több izben intézett interpellációt a kormány tagjaihoz; több határozati javaslatot terjesztett be a házhoz, sok nevezetes kérdésben felemelte szavát, az állam-költségvetés tárgyalása alkalmával négy izben, mindenkor 1—1 $\frac{1}{2}$ óráig tartó, s a közélet minden ágát felölelő nagyszabású beszédet tartva; a delegáció külügyi albizottságában pedig, utóbbi